

ne og Danmark er blevet enige om at acceptere hinandens grundholdning til baggrunden for dette her forslag. Der er ikke uenighed om lovforslaget. Der er heller ikke uenighed mellem Færøerne og Danmark om bemærkningerne til de enkelte paragraffer i lovforslaget. Men selve fundamentet for forståelsen er meget forskellig mellem Færøerne og Danmark, og det har jeg så i et betækningsbidrag prøvet at redegøre for.

Jeg kan varmt anbefale at vedtage dette lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. Anfinn Kallsberg. Ønsker flere at udtale sig? Statsministeren.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Fru Line Barfod stillede spørgsmål vedrørende forståelsen af spørgsmålet om overtagelse af sagsområdet statsforfatningen, og jeg forstod på fru Line Barfod, at det i særlig grad var spørgsmålet vedrørende anvendelse af sproget dansk.

Det er korrekt, at det efter regeringens opfattelse hører til spørgsmålet om statsforfatningen. Anvendelsen af sproget dansk kan efter vores opfattelse ikke overlades de færøske myndigheder inden for rammerne af den her lovgivning. Nu nævnte fru Line Barfod selv, at det er en selvfølge, at sådan noget som reguleringen af det danske sprog, herunder dansk retskrivning, naturligvis ikke kan overlades de færøske myndigheder.

Men der er faktisk en anden grund, som er den tungtvejende grund, nemlig at det efter regeringens opfattelse ikke kan være sådan, at borgerne i visse dele af riget bliver afskåret fra at anvende sproget dansk i offentlige forhold. Det kan således f.eks. ikke være sådan, at det ikke er muligt at henvende sig på dansk til en eneste offentlig myndighed på Færøerne, blot for nu at nævne en praktisk omstændighed, som nødvendiggør, at det, i hvert fald så længe vi har den ordning, vi har inden for rigsfællesskabet, efter vores opfattelse ikke er muligt at lægge den regulering over til de færøske myndigheder.

Den lovgivning, vi står med her, er historisk. Det er en milepæl i forholdet mellem Færøerne og Danmark, den største nyordning af forholdet siden hjemmestyreloven. Selve tanken med lovforslaget er meget enkel. Den er, at Færøerne herefter kan overtage de sagsområder, som Færøerne ønsker, på færøsk anmodning og inden for rammerne af rigsfællesskabet.

Jeg er meget enig med hr. Anfinn Kallsbergs fremstilling af lovforslaget, sigtet med det og filosofien bagved, nemlig at det med denne lovgivning nu bliver et færøsk anliggende, i hvilken takt og i hvilket omfang man ønsker at overtage sager. Så er det jo rigtigt, som også hr. Anfinn Kallsberg udtrykker det, at når der så er et vist antal sager, der i henhold til denne lovgivning ikke kan overdrages, er det udtryk for, at loven, som den ligger her, ikke omfatter et vist antal områder.

Der har hr. Anfinn Kallsberg også fuldstændig ret i at henvise til, at et meget bredt flertal her i Folketinget har sagt, at skulle der fra færøsk side komme et ønske om på et senere tidspunkt at gå videre end det, der ligger i denne lovgivning, så er der et flertal her i Folketinget, der er parat til at følge et sådant færøsk ønske. Det er kendsgerningen, at det med denne lovgivning nu lægges over til at være et færøsk ansvar, i hvilket omfang og i hvilken takt man ønsker at overtage opgaven.

Derfor må jeg selvfølgelig også fuldstændig afvise hr. Høgni Hoydals påstand om, at den her lovgivning skulle være udtryk for en genial moderne kolonipolitik. Det er der overhovedet ikke tale om. Jeg kan også afvise hr. Høgni Hoydals påstand om, at der i Statsministeriet skulle ligge et strategidokument om, hvordan man holder sammen på det danske rige.

Jeg skal sige hr. Høgni Hoydal en ting, og det er: Jeg har ikke noget ønske om at holde sammen på noget, som nogle andre ikke måtte have noget ønske om at være med i. Det vil jeg gerne sige til hr. Høgni Hoydal. Færøerne kan få det, nøjagtig som Færøerne gerne vil have det. Ønsker Færøerne ikke at være en del af rigsfællesskabet, er det bare at sige til, og så kan Færøerne få sin selvstændighed. Det er jo det, et stort flertal her i Folketinget har sagt den ene gang efter den anden.

Men det må hr. Høgni Hoydal så tale med det færøske folk om først, og det, der er hr. Høgni Hoydals problem, er jo, at det har hr. Høgni Hoydal ikke opslutning til på Færøerne, for indværende i hvert fald, og så fører hr. Høgni Hoydal, sådan som hr. Anfinn Kallsberg sagde det, færøsk indenrigspolitik ind i det danske Folketing. Det er også i orden, det er her, vi skal have den principielle debat om dette lovforslag, så ingen kritik af det. Men det er bare en konstatering af, at hr. Høgni Hoydal er i gang med skyggeboksning, en kamp mod fjender, der ikke eksisterer, for der er ikke nogen, der vil modsæt-